Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
XIII NIEDZIELA ZWYKŁA 28.06.2026 Nr 23/2026(1320)

EWANGELIA Mt 10, 37-42

Jezus powiedział do swoich apostołów: «Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto przyjmuje proroka jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody».

Komentarz Dobrej Nowiny

„Kto kocha matkę, ojca, syna, córkę, męża , żonę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien” „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną , nie jest Mnie godzien”. Czy zadałeś sobie kiedykolwiek pytanie –„ kto jest dla mnie najważniejszy w moim życiu?” Czy zastanawiałeś się kiedykolwiek nad tym, do kogo zwracasz się najpierw wtedy, gdy przychodzi strach, pokusa, choroba, śmierć? Czy w kryzysie szukasz pomocy u Boga, czy wyrzekasz się Go, szukając pomocy poza Nim , wbrew Niemu i za wszelką cenę ? Czy jesteś w stanie zgodzić się na utratę zdrowia lub kogoś, kogo kochasz, jeśli to jedyna droga do zachowania wierności Bogu? Czy raczej zdradzisz Boga, szukając ratunku nawet tam, gdzie Ci go szukać nie wolno? Kim dla Ciebie jest Bóg? Ile, co i kogo jesteś w stanie oddać Bogu za cenę wierności?

Święci Piotr i Paweł jako patroni Poznania

Wszyscy wiemy, że patronami Poznania są święci Piotr i Paweł. Przedstawieni są w herbie Poznania jako postacie stojące na basztach murów obronnych miasta - patronują mu i go strzegą. Św. Piotr, stojąc na lewej baszcie, trzyma klucz do miasta, co ma symbolizować związek stolicy pierwszego biskupstwa w kraju ze Stolicą Piotrową. Natomiast św. Paweł, z mieczem i księgą, ma uosabiać jednocześnie męstwo i przestrzeganie prawa. Obaj święci apostołowie są też zarazem patronami najstarszej na ziemiach polskich poznańskiej katedry, która jako pierwsze polskie biskupstwo otrzymała patronów katedry rzymskiej. Patronują oni także całej archidiecezji poznańskiej. Pierwszy zachowany wizerunek herbu miasta Poznania, oczywiście z postaciami św. Piotra i św. Pawła, pochodzi sprzed blisko siedmiu wieków i widnieje na dokumencie datowanym na 1 maja 1344 roku. Figury patronów Poznania - Piotra i Pawła znajdują się na ulicy Głogowskiej, przy wejściu głównym do kościoła Matki Boskiej Bolesnej. W Rzymie natomiast, ich dwa posągi umieszczone są przed bazyliką watykańską. Św. Piotr trzyma w rękach klucze, św. Paweł – miecz.

29 czerwca Kościół powszechny obchodzi uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Dzień ten jest również Świętem Miasta Poznania.

Nowe imiona

Obaj opowiedzieli się za Jezusem i otrzymali nowe imiona. Szymon został nazwany Piotrem – Kefasem czyli „skałą", na której Chrystus zbudował Kościół. Szaweł zaś, po nawróceniu, nosił imię Paweł. Piotr poznał Jezusa i był jego najbardziej zaufanym uczniem, choć trzykrotnie się Go zaparł. Paweł nie spotkał Go osobiście – gdy Jezus nauczał, on był dopiero nastolatkiem.

Kim byli patroni naszego miasta?

Tradycja chrześcijańska wspomina, że byli zupełnie różni.

Św. Piotr to rybak z Galilei, prosty i impulsywny, uczeń Jezusa, apostoł, uważany za pierwszego papieża. Jest autorem dwóch Listów, włączonych do kanonu Nowego Testamentu.

Św. Paweł – wykształcony faryzeusz, żarliwy prześladowca chrześcijan, później apostoł.

Ze względu na swoją działalność misyjną, leżącą u podstaw formowania powszechnego Kościoła Chrystusowego, zwany Apostołem Narodów. Jest autorem 13 listów do gmin chrześcijańskich, włączonych do ksiąg Nowego Testamentu.

Św. Piotr jest patronem m. in. diecezji w Rzymie, Berlinie, Lozannie; miast: Awinionu, Biecza, Duszników Zdroju, Frankfurtu nad Menem, Genewy, Hamburga, Nantes, Poznania, Rygi, Rzymu, Trzebnicy; a także blacharzy, budowniczych mostów, kowali, kamieniarzy, marynarzy, rybaków, zegarmistrzów. Wzywany jest jako orędownik podczas epilepsji, gorączki, febry, ukąszenia przez węże.

Św. Paweł jest patronem licznych zakonów, a także Awinionu, Berlina, Biecza, Frankfurtu nad Menem, Poznania, Rygi, Rzymu, Saragossy oraz marynarzy, powroźników, tkaczy.

Wspólna uroczystość

Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła obchodzona jest wspólnie 29 czerwca już od połowy III wieku. Obaj ponieśli męczeńską śmierć w Rzymie za cesarza Nerona. Piotr został ukrzyżowany ok. 64 roku (jak podaje wczesnochrześcijańska tradycja - głową w dół), a Paweł, więziony w Rzymie, został ścięty mieczem ok. 67 roku. Posługa apostolska Piotra i Pawła oraz ich męczeństwo w Rzymie przyczyniły się do osiągnięcia przez Kościół rzymski kluczowej roli w chrześcijaństwie. Choć dzieliło ich tak wiele, łączył ich Chrystus – jeden Pan, jedna wiara, jedno męczeństwo. Ich wspólne święto to znak pokazujący, jak ludzie o różnych temperamentach mogą zmierzać drogą świętości.

Wzór dla każdego ochrzczonego

Uroczystość przypomina: świętość to nie teoria. To droga dla każdego – także dla Ciebie. Czy jesteś bardziej jak Piotr, czy jak Paweł – Bóg ma dla ciebie misję. I nigdy nie jest za późno, by Mu powiedzieć „tak".

Edyta Tuczyńska

MYŚL TYGODNIA

Pokój zostawiam wam, pokój Mój daję wam,. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka.
J 14,27

70 Rocznica Czerwca 1956

Z domowego archiwum pamici

Co może pamiętać dziecko z dnia, który przeszedł do historii, jako pierwszy w powojennej Polsce robotniczy protest. Niewiele. Raptem strzęp pamięci odsłania z niej stojący na wprost ul. Staszica w Poznaniu czołg. To ulica, przy której w 1956r. mieszkaliśmy. Mama wyszła ze mną na ulicę, po wiadomości przekazanej przez sąsiada Bolesia, który wrócił z bułkami od piekarza, że chyba Cegielski wyszedł na ulicę. Przez te bułki od piekarza niby dzień jak co dzień, ale zmienił wszystko. Kiedy Tato wrócił do domu w późnych godzinach popołudniowych, nie chciał się dzielić szczegółowym opisem dnia, by nie wzbudzać w Mamie i tak już silnego lęku.

Mijały dni, miesiące i lata. Poznaniacy nie wspominali kolejnych rocznic Czerwca., może jedynie wśród wypróbowanych znajomych. Pamięć zrywu była ciągle bolesna. Nauczyciele nie wspominali, bo rocznice przypadały już po zakończeniu roku szkolnego. Moja wiedza była skąpa. *Dziecko im wiesz mniej, tym lepiej dla ciebie*. Krótka odwilż lat osiemdziesiątych przywróciła pamięć dnia, o którym mówiono *krwawy czwartek.*

Tato śp. Bogdan Majtas był pracownikiem fabryki wagonów i lokomotyw – W -3.

W nekrologu / Tato zmarł 15.04.1996r.- przed 60 rocznicą/ ówczesny przewodniczący KZ NSZZ Solidarność Cegielskiego Marek Lenartowski napisał *Odszedł cichy bohater Czerwca.*

W czerwcu 1956r. był bowiem wśród tych, którzy sprzeciwiali się tamtym warunkom pracy i życia. Najpilniejszą wówczas sprawą było żądanie zwrotu niesłusznie pobranego podatku i zniesienie progresji podatkowej. Im więcej pracujesz, tym mniejsze są twoje zarobki. Nie wszyscy negowali taką politykę płacową. Tych nie negujących ,ówczesna władza nagradzała, np. skórzaną teczką. Na temat żądań robotniczych toczyły się rozmowy, ale nie przynosiły rezultatu. Atmosfera gęstniała, aż do 28 czerwca 1956r., gdy zaprotestowano. W sposób spontaniczny. Bez przygotowania. Tego dnia, jak co dzień pracę zakończyła nocna zmiana, a od godz.6.00 rozpocząć miała dzienna. Pracownicy dziennej zmiany byli już ubrani w odzież ochronną, mając na nogach drewniane obuwie, tzw. *pieruny.* Kiedy postanowili wyjść , o godz.6.20 Tato uruchomił syrenę przy małej bramie fabryki W-3, a następnie Kazimierz Brencz przy dużej, dając sygnał wyjścia.

Wyszli trzymając się pod ręce, w ciszy rozrywanej stukotem *pierunów*. To wyjście, już tylko symboliczne powtórzyli w 1991r.Tato wspominał w wywiadach, że ich przemarsz nie zniszczył żadnych kwiatów nasadzonych w mieście. Hasła z którymi szli to *Chcemy chleba, wolności*. Szli pod Zamek Królewski, gdzie była siedziba partyjnych władz, przez Most Dworcowy. Przed wejściem głównym na targi stała milicja. Kazimierz Brencz zapytał Tatę, *Bogdan, a jak zaczną strzelać? Do wszystkich – strzelać się nie odważą*. I poszli dalej ulicami Zwierzyniecką, Kraszewskiego Dąbrowskiego, Fredry, Lampego na plac przed zamkiem razem z pracownikami zakładów, które mijali. Plac wypełniły tłumy. Do zgromadzonych wyszedł późniejszy 1 sekretarz PZPR w Poznaniu Wincenty Kraśko, ale demonstranci przerywali jego wystąpienie. Kiedy od ul. Kochanowskiego rozległy się strzały tłum zaczął się rozchodzić. Tato wraz z kolegami wrócili do zakładu, a następnie do domów. Historycy te godziny *krwawego czwartku* określają jako 1 odsłonę wydarzeń.

W drodze powrotnej Tato i Stanisław Matyja zostali zatrzymani przez dziennikarza Le Monde z prośbą o udzielenie wywiadu. Poszli, mimo dużych obaw o swoje bezpieczeństwo. Temu wywiadowi udzielonemu w kawiarni W-Z przysłuchiwał się dziennikarz Radia Wolna Europa. O tym wywiadzie Tato powiedział dopiero w 35 rocznicę Czerwca, na łamach *Echa Cegielskiego.*

Dnia 29 czerwca 1956r. ówczesny premier Józef Cyrankiewicz wygłosił przemówienie radiowe z pointą: *Każdy prowokator czy szaleniec, który odważy się podnieść rękę przeciw władzy ludowej niech będzie pewny, że mu tę rękę władza ludowa odrąbie.* Kiedy następnego dnia Cyrankiewicz przyjechał do fabryki W-3 na spotkanie z załogą, Tato wystąpił z pytaniem, wyjmując spod skórzanego fartucha, który miał na sobie, prawą rękę, czy tę rękę władza chce odrąbać. Odpowiedzią było milczenie.

Osobistą konsekwencją udziału w proteście był brak awansu. Bezpartyjny protestant, w ówczesnej nowomowie wichrzyciel zasłużył na niego dopiero w 1971r. kiedy Tato został brygadzistą. Na majstra nie miał szans.

Pamięć tamtego dnia to Stowarzyszenie *Poznański Czerwiec'56* zarejestrowane postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 25 września 1989r. / I Ns Rej.ST 27/89/ , którego członkiem Tato był od 28.12.1989r z leg. nr 72.

To *Poznańskie Krzyże*, czyli Pomnik Czerwca 1956r. odsłonięty 28 czerwca 1981r., w którego społecznym Komitecie budowy Tato był członkiem.

To wreszcie Muzeum Powstania Poznańskiego – Czerwiec 1956.

Czemu zawsze rządzi inteligent,
a do robotników się strzela?

Z wiersza Rozstrzelano moje serce w Poznaniu Kazimiery Iłłakowiczównej.

Teresa Majtas-Przybecka
Członek Stowarzyszenia *Poznański Czerwiec'56*

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA
28. 06. 2026 R.

W tym tygodniu Msze św. rano o godz. 7.30 w poniedziałek, wtorek, piątek i sobotę , wieczorem codziennie o godz. 18.00 .

W najbliższy piątek przypada I – piątek miesiąca i imieniny Ks. Proboszcza. Msza św. w intencji solenizanta o godz. 7.30. Spowiedź od godz. 17.00 do 18.00 i wieczorna Msza św. o godz. 18.00.

W sobotę – z racji I soboty miesiąca Msza św. o godz. 7.30 , a następnie nabożeństwo pierwszosobotnie.

W najbliższą sobotę 4 lipca po wieczornej Mszy św. zapraszamy na kolejny koncert z cyklu Muzyczne wieczory na Nowinie. Tym razem wystąpi nasz Chór Parafialny .

W tym tygodniu w liturgii wspominamy :

- w poniedziałek uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła Patronów Bazyliki Archikatedralnej w Poznaniu .
Suma odpustowa będzie odprawiona o godz. 1000. Przewodniczyć jej będzie Ksiądz Arcybiskup Wiesław Śmigiel, Metropolita Szczecińsko-Kamieński.

- w piątek św. Tomasza apostoła

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele lipca i sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.
O godz. 8.00 wystawienie Najśw. Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.:
Biuro parafialne czynne od 29 czerwca do 31 sierpnia :

- **w środy w godz. od 9.00-11 .00**
- **i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.**

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.
Nieczynna będzie biblioteka.

W minionym tygodniu zmarł śp. Roman Kaczmarek z ul. Szpitalnej. Polećmy zmarłego Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie…

POCZĄTEK KOŚCIOŁA

Jedną z częstych uroczystości, które często z pozytywnymi emocjami przeżywamy, to są różnego rodzaju jubileusze, rocznicy. Czy jako chrześcijanie, dzieci Boże, zastanawialiśmy się czy i kiedy Kościół obchodzi jubileusz powstania Kościoła?
Odpowiedź na to pytanie tkwi w historii i dziejach powstawania Kościoła. Był to proces bardzo długotrwały. Mało tego, będzie trwał aż ponownie przyjdzie Chrystus na ziemię (KKK 769). Według nauki wiary, pierwszym etapem powstania Kościoła był zamysł, który zrodził się w sercu Boga Ojca. Wyrażało się to przez różne znaki od początku stworzenia świata. Kolejnymi etapami są: przygotowanie w czasach Starego Testamentu (KKK 761-762), ustanowienie Kościoła przez Jezusa Chrystusa (KKK763-766), i objawienie go światu w dniu Zesłania Ducha Świętego (767-768). A więc prapoczątek Kościoła sięga chwili, kiedy nie istniał jeszcze ani człowiek ani świat. Przyczyna Powstania Kościoła tkwi w odwiecznej woli Boga. Bóg chciał by ludzie osiągali zbawienie nie pojedynczo lecz we wspólnocie (KKK 759).
Szczególne przygotowanie do realizacji tego zamiaru Boga dokonało się w czasach Startego Testamentu, kiedy to ludzie przez grzech zniszczyli przymierze z Bogiem Ojcem. Ojciec Miłosierny, postanowił przywrócić jedność ludu z Nim i zawarł przymierze z ludem Izraela nadając mu godność ludu Bożego (Wj 19, 5-6). Niestety i Izraelici zerwali to przymierze przez grzech. Konieczne stało się zawarcie Nowego Przymierza, które ustanowił Jezus Chrystus (KK 9, KKK 762). Zgodnie z wolą Boga Ojca zostało zapoczątkowane już na ziemi w założonym przez Chrystusa Kościele (KKK 763). Jego zalążkiem i początkiem jest „mała trzódka” (Łk 12,32), czyli ci, których Jezus zgromadził wokół siebie i dla których jest Pasterzem. Wspólnocie, którą powołał Chrystus, nadał określoną strukturę, która będzie trwała aż do całkowitego wypełnienia Kościoła (KKK 765). Niezwykle ważnym momentem było powołanie dwunastu apostołów, reprezentujących 12 pokoleń Izraela. Stali się oni fundamentem Kościoła, całego Królestwa Bożego.
Kluczowym momentem powstania Kościoła było ofiarowanie się Jezusa dla naszego zbawienia, poprzedzone ustanowienie Eucharystii a zrealizowanie na krzyżu. Znakiem początku i wzrastania Kościoła jest wypływająca krew i woda z boku Zbawiciela. Św. Ambroży określił to tak: „Jak Ewa została utworzona z boku śpiącego Adama, tak Kościół narodziła się z przebitego boku i serca Chrystusa, który umarł na krzyżu”. Rodzący się Kościół, reprezentują Matka Jezusa Maryja i Św. Jan umiłowany uczeń. Chrystus Zbawiciel, po wniebowstąpieniu zesłał na ustanowiony Kościół Ducha Świętego. Dzięki temu darowi wspólnota przestała być anonimową grupą wyznawców Chrystusa i stała się dla świata Kościołem, który rozpoczął publiczne głoszenie Ewangelii. Kościół ziemski nie jest wieczny, będzie trwał do momentu „chwalebnego powrotu Chrystusa na ziemię”. W procesie powstawania Kościoła uczestniczyły wszystkie trzy Osoby Boskie. Kościół powstał z woli Boga, został utworzony i zapoczątkowany przez Syna Bożego, natomiast objawia się światu i trwa i uświęca dzięki Duchowi Świętemu

Opr. Wojciech Wika

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.